

DOMOVNÍK

č. 10 – LISTOPAD 2019

Dále čtete:

- MŮJ SVĚT (str. 3)
- Anna Ekslerová: charitáci jsou má druhá rodina (str. 5)
- Vozík pro paní Helu na Slunovratu (str. 6+7)

CITÁT MĚSÍCE: „Mějme na mysli odměnu nebe. Mějme v našem boji víru, že nás čeká něco skvělého. Sv. Augustin říká: 'Vezměte poutníkovi naději, že dojde k cíli, a zlomíte v něm chuť jít dál.'“ Z kázání otce Jožky MOTYKY (1976-2013)

1989-2019. Charita Opava si připomíná třicet let služby

Třicet let své existence si v listopadu připomene Charita Opava. Slavit bude nejen se současnými zaměstnanci a klienty, ale chystá také setkání všech lidí, kteří stáli u zrodu této organizace nebo se k ní postupně během třech desetiletí služby opavské veřejnosti připojovali. Z malé organizace se za 30 let jejich společné práce stala respektovaná organizace, která ve svých čtrnácti střediscích zaměstnává přes 260 lidí, z toho větší polovinu handicapovaných. Počet klientů Charity Opava se v současnosti pohybuje kolem čtyř a půl tisíce lidí ročně.

„V listopadu 2019 budeme slavit kulaté výročí Sametové revoluce, která přinesla naší zemi celou řadu pozitivních změn,“ zasazuje oficiální vznik Charity Opava do politického kontextu změn v roce 1989 její současný ředitel Jan Hanuš. Právě díky pádu komunistického režimu před třiceti lety totiž mohla na Opavsku začít veřejně působit křesťanská iniciativa, jejíž počátky sahají až do 70. let minulého století.

Lidé Charity Opava se nejprve setkávají v pátek 22. listopadu ve Slezském divadle v Opavě, kde bude pro pozvané připraven muzikál Noc na Karlštejně a poté malé občerstvení ve foyer Slezského divadla. „Tím ale

oslavily zdaleka nekončí,“ doplňuje Jan Hanuš. „Hned druhý den, tedy v sobotu 23. listopadu, totiž zaměsí všechny současně i bývalé zaměstnance na Dopoledne s Charitou.“ To začne v 9 hodin děkovnou mší svatou v kapli Božského srdce Páně v Marianu a bude pokračovat v místním společenském sále od 10 hodin přátelským posezením a prezentací fotografií a dokumentů, zachycujících tři desetiletí Charity Opava. „Nemáme ale kontakt na všechny bývalé zaměstnance a dobrovolníky, a tak budeme rádi, když se každý z Vás, kdo by chtěl s námi v sobotu pobýt, ozval pokud možno do 8. listopadu na e-mail tks@charitaopava.

cz, nebo formou SMS koordinátorce setkání Marii Hanušové na telefonní číslo 604 175 518,“ vyzývá Jan Hanuš všechny pamětníky, aby si při posezení u kávy a čaje přišli popovídat se současnými zaměstnanci i bývalými kolegy. Například s těmi, které zachycuje nejstarší dochovaná fotografie zaměstnanců Charity Opava z roku 1993 na této straně.

V řadě farností opavského děkanátu také budou slouženy mše svaté jako poděkování za 30 let činnosti Charity Opava, s prosbou o požehání pro všechny klienty, zaměstnance a spolupracovníky. Seznam farností s termíny, které budeme průběžně aktualizovat, najdete na webu Charity Opava www.charitaopava.cz.

• Slovo ředitele

Dobré skutky

Tento listopad pro nás bude velmi významný. Nejenže si připomeneme třicet let od přelomových

událostí roku 1989, ale zároveň budeme slavit výročí třiceti let Charity Opava. Obě tyto události spolu úzce souvisí – nebýt revolučních změn a pádu totalitního režimu, musela by dobrovolná pomoc, kterou poskytovaly zakladatelky Charity Opava potřebným, zůstat v utajení a nikdy by se nemohla stát oficiálním základem, na němž už tři desetiletí stavíme. Nesvobodný předlistopadový režim nepřipouštěl osobní angažování kohokoli mimo státem kontrolované a velmi úzké ideologické mantinely.

Často dnes slýchávám, že předchozí režim byl sice nesvobodný, ale lidé k sobě měli blíže, více se o sebe zajímali, více si pomáhali. Dnes prý žijeme v éře egoismu, kdy každý myslí jen na sebe, na svůj prospěch a na své pohodlí. Dovolím si s tímto názorem polemizovat. Za těch třicet let jsme se totiž v Charitě Opava mohli setkávat s tisíci lidmi, kterým osud jejich blízkých vůbec není lhostejný, kteří jim věnují čas jako dobrovolníci, kteří přispívají v různých sbírkách či jako pravidelní sponzoři. Tato ohromná po desetiletí trvající nezištná pomoc je pravým opakem lhostejnosti, naopak potvrzuje to, že lidé jsou v jádru dobří.

Naše kulaté výročí si připomínáme celoroční akcí pod názvem „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“. Správně bychom ji ale měli nazvat „Desetitisíce dobrých skutků pro Charitu Opava“. Jsou to dobré skutky Vás, našich příznivců, dobrovolníků, sponzorů. Děkuje za vše a přejeme také Vám vše dobré k výročí Charity Opava. Je to totiž i Vaše výročí.

Jan HANUŠ, ředitel

LISTOPAD

Přes okna už nepotáhne

Netěsnící a zastaralá okna, jejichž vinou docházelo na našich pracovištích na Kylešovské ulici č. 4 v topné sezóně k velkým únikům tepla, budou zanedlouho minulostí. Pronajímatel objektu Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka je do konce roku hodlá vyměnit za zbrusu nová. Velké plus tak zaznamenají v kancelářích terénních služeb Charity Opava a na pracovištích Wellness centra.

LISTOPAD

Zatoulal se klient

Po cestě z chráněného bydlení v Moravici do práce v Chráněných dílnách sv. Josefa v Jaktři se počátkem října ztratil jeden z klientů.

Nepodal o sobě žádnou zprávu a o tom, kam se poděl, nevěděl ani jeho opatrovník. Nakonec se ho podařilo Policii ČR najít až o několik dnů později v obci Dolní Újezd – Skoky. Byl sice dezorientovaný, ale naštěstí po zdravotní stránce zcela v pořádku.

STALO SE

• Naděje pro Mraveneček

Jen několik dnů poté, co v Kulturním domě Na Rybníčku na velkolepé show představila své první CD s názvem Svědomí, vystoupila opavská popová skupina Naděje na trochu jiném koncertu. Světelné efekty, konfetová a mlhová děla a hlasitý zvuk zesilovačů nahradilo skromné akustické aranžmá a velké pódium malý obývací pokoj. Naděje vystoupila ve čtvrtek 31. října speciálně pro klienty denního stacionáře pro děti s kombinovanými vadami Mraveneček.

Skupina Naděje ovšem není v koncertování pro klienty Charity Opava žádným nováčkem. Před dvěma lety zahrála lidem s duševním či psychickým onemocněním u příležitosti výročí Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné, loni koncertovala v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené. V roce 2018 také absolvovala benefiční koncertní šňůru po Charitách v celé republice a ve Slezském divadle uspořádala úspěšný koncert pro postiženého Pavla Palkoviče.

KALENDÁRIUM

• **Činnost v rodinách** zahájila v listopadu 1991 **Charitní ošetrovatelská služba**.

• **Na zkušenou** do Německa vyrazili v **prosinci roku 2007** zástupci Charity Opava. Na inspirativní odborné stáži v Berlíně navštívili místní **technické dílny**.

• **V listopadu 2013** jsme na dvou charitních domech na Kylesovské ulici v Opavě odhalili **domovní znamení Sv. Františka a sv. Anežky**. Za šest let si již lidé na toto pojmenování zvykli a běžně ho používají.

• Cenu **Neziskovka roku 2014** v kategorii velké neziskové organizace vyhrála v listopadu roku 2014 Charita Opava. Cenu **přebrali v Senátu Parlamentu ČR** ředitel Jan Hanuš a jeho zástupce Tomáš Schaffartzik.

Další dobrý skutek: hračky z Naděje pro děti z Klokánku

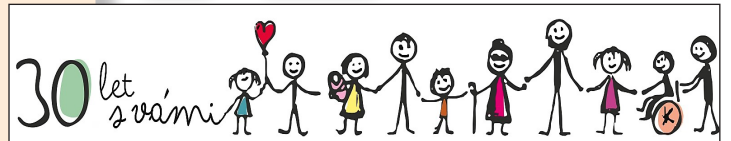
Na stole v herně dolnobenešovského Klokánku se vrší jedna nová a ještě zabalená hračka za druhou – autíčka, bagr, vláček, domek pro panenky či knížky. Budou tu ale jen chvíli, než je místní pracovnice opět schovají. Hračky, které Klokánku věnovaly pracovnice střediska krizové pomoci Charity Opava Naděje, se zde znovu objeví až 24. prosince pod vánočním stromčkem.

Hračky do Klokánku, který od roku 2000 nabízí pomoc rodinám a dětem, jež se ocitly v tíživé životní situaci a nemohou zůstat ve své rodině, přivezly Lucie Trunečková a Tereza Závadská z Naděje. Zdejší pracovnice se na ně složily a ve středu 23. října předaly ředitelce Klokánku Monice Chadziandoniové (na sním-

ku vpravo spolu s T. Adamcovou) v rámci kulatých oslav výročí Charity Opava pod názvem „30 dobrých

skutků k 30 letům Charity Opava“. „Naše středisko krizové pomoci Naděje bylo v minulosti také mnohokrát obdarováno, tak jsme si řekly, že tentokrát uděláme někomu radost my“, říká manažerka Charity Opava Lucie Trunečková. Ředitelka Klokánku, v němž v současné době nachází azyl dvacet dětí, ji spolu s kolegyní Terezou Závadskou provedla celým zařízením, které je jediným Klokánkem na území našeho kraje. Děti po přechodnou dobu bydlí v bytech, kde o ně pečují v týdenních intervalech tety. Každá teta má na starosti čtyři děti, kterým je souběžně poskytována pomoc ze strany sociálních pracovníků, psychologů, logopedů, speciálních pedagogů, pediatrů a dalších odborníků.

„Za dárky jménem našich dětí moc děkujeme, určitě z nich budou mít na Vánoce velkou radost. Je opravdu milé, že jste si na nás vzpomněly,“ vzkazuje závěrem ředitelka dolnobenešovského Klokánku Monika Chadziandoniová.

Na výstavě o svatbách se klientky stacionáře vrátily do svého mládí

Alespoň na malou chvíli se mohly počátkem října vrátit do časů svého mládí klientky Denního stacionáře pro seniory. U příležitosti Dne seniorů jim to umožnili svým pozváním na výstavu o tom, jak probíhaly svatby ve 20. století, zaměstnanci Slezského zemského muzea v Opavě.

Pozvání na výstavu s názvem „My dva a čas aneb Svatební příběh 2. poloviny 20. století“ do Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea vděčně přijalo osm klientek tohoto střediska Charity Opava, kterým dělaly doprovod dvě zaměstnankyně.

Díky výstavě, která nabízí nevšední

procházku historií svateb jako jednoho z nejdůležitějších okamžiků v lidském životě, si klientky stacionáře mohly zavzpomínat, jak tyto chvíle štěstí prožívaly kdysi samotné. „Z odborného výkladu jsme se dověděly, jak se kdysi svatby domlouvaly, jak probíhaly, jak vypadaly svatební šaty, jaké se dodržovaly zvyky a podobně,“

vrací se k návštěvě vedoucí stacionáře Jana Řehulková. „Hodně toho naše klientky jako pamětnice znaly nebo dokonce samy zažily, proto byly výstavou, která je vrátila do časů mládí, opravdu nadšené,“ dodává.

Mezinárodní den seniorů je věnován našim rodičům, prarodičům, maminkám, tatínkům, babičkám a dědečkům. Tento den bychom si měli zvláště naléhavě uvědomit, s čím se musí senioři potýkat a jak jim v jejich problémech můžeme být nápomocni. V mládí si totiž nikdo z nás nepripouští, že jednou budeme staří všichni. Letos se uskutečnil již sedmý ročník oslav tohoto svátku seniorů. Ve vybraných městech České republiky byly připraveny zábavní programy na počest všech seniorů. „Děkujeme Slezskému zemskému muzeu, že se k Mezinárodnímu dni seniorů připojilo a připravilo pro nás toto skvělé pozvání s poutavým výkladem,“ uzavírá Jana Řehulková.

**Slezské
zemské
muzeum**

MŮJ SVĚT po dvanácté! Těšíme se na fotografie

12. ročník celonárodní fotografické soutěže

MŮJ SVĚT

pro
zaměstnance,
dobrovolníky
a uživatele služeb
Charit České republiky

Letos v březnu představila Charita Opava knihu MŮJ SVĚT, která mapuje prvních deset let fotografické soutěže, určené zaměstnancům, dobrovolníkům a klientům Charit celé České republiky. „Věřím, že tento soubor fotografií, který je výsledkem desetileté soustředěné práce, přispěje k tomu, aby soutěž i nadále pokračovala a přinášela radost všem, kteří se jí zúčastňují a kteří ji podporují,“ napsal v předmluvě ke knize patron soutěže prof. Jindřich Štreit. Jeho slova bere pořadatel soutěže Charita Opava velmi vážně a právě vyhlášení v pořadí již dvanáctý ročník této fotosoutěže.

Fotosoutěž MŮJ SVĚT je od svého počátku spjata nejen se jménem svého patrona Jindřicha Štreita, ale také Jiřího Siostrzonka z Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. Oba dva pak již řadu let v komisi, která vybírá ze stovek soutěžních fotografií ty nejlepší, doplňuje Zdeněk Kovářík, manažer oddělení komunika-

ce firmy ASEKOL, partnera Charity Opava i jedné ze soutěžních kategorií. Zaměstnanci, dobrovolníci i klienti, tvořící dohromady velkou rodinu Charit, mohou letos opět soutěžit ve třech kategoriích - Portrét, Život kolem nás a Jak to vidím já.

Podrobná pravidla fotosoutěže, která začala počátkem listopadu a skončí 30. ledna 2020, najdou zájemci na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz.

„Pojďte s námi psát další kapitoly této výjimečné fotosoutěže. I Vaše snímky se můžou stát pamětí charitní práce a součástí velkého svědectví o síle lidské vzájemnosti a solidarity,“ vzkazují členové komise, kteří se těší na soutěžní snímky. Vernisáž oceněných fotografií se stejně jako v předchozích letech uskuteční na přelomu února a března 2020 v reprezentativních prostorách Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea v Opavě. A jak je od počátku soutěže zvykem, po opavské premiéře se vydá na celoroční pouť po městech republiky, aby zde návštěvníkům dalších vernisází přiblížila náročnou, ale zároveň nadějnou práci, kterou vykonávají v mnoha Charitách tisíce obětavých lidí.

Devátá vzpomínka na zemřelé klienty Pokojného přístavu

Již po deváté se letos v listopadu sejdou na společném vzpomínkovém setkání pracovníci mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav a rodinní příslušníci zemřelých klientů. Pravidelné vzpomínkové setkání se mší svatou a následným posezením se letos musí konat z kapacitních důvodů na jiném místě, než v přechozích letech. Zatímco v minulosti Pokojný přístav doprovodil na poslední cestě přibližně 150 lidí ro rok, letos v říjnu je jich už více než 160.

„Rodinní příslušníci našich klientů se s týmem Pokojného přístavu setkávali ve chvílích pro ně nejtěžších, a přece tak silných a naplněných,“ vysvětluje vedoucí střediska Libuše Smějová. Vztahy, které vznikají mezi personálem a lidmi pečující-

mi doma o své blízké, bývají podle jejich zkušeností často velmi osobní a přetrvávají i poté, co již služeb mobilního hospice není třeba. I proto je možnost potkat se na mši svaté za zemřelé klienty a následně pak v méně formálním prostředí

vítanou příležitostí se opět setkat a povyprávět si. „Na obětavou a statečnou péči rodinných příslušníků, kteří se s naší pomocí rozhodli umožnit svým blízkým prožít poslední dny života doma, totiž vzpomínáme s vděčností a obdivem,“ dodává Smějová.

Letošní vzpomínkové setkání na zemřelé klienty mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav se uskuteční ve čtvrtek 14. listopadu a začne v 17 hodin mší svatou v kapli Božského srdce Páně v Marianu na Rooseveltově ulici v Opavě. Po mši, sloužené O. Klementem Rečlem, bude následovat posezení s malým občerstvením. Ačkoli se z původních prostor Denního stacionáře pro seniory přesune do Mariana, i tak zde mohou pracovníci Pokojného přístavu pozvat pouze příbuzné těch klientů, kteří jejich péči využívali od konce roku 2018. Pokojný přístav totiž za dvanáct let své služby doprovodil na poslední cestě v domácím prostředí téměř 1.400 lidí.

STANE SE

• Klub čekají přednášky i duchovní obnova

Bohatý program připravili na listopad v Klubu sv. Anežky – dobrovolném sdružení Charity Opava. Po informativní schůzce v úterý 5. listopadu v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici 4 bude na stejném místě a ve stejném čase následovat v úterý 12. listopadu v pořadí již druhá beseda s vedoucí Občanské poradny Lucií Trunečkovou na téma „bydlení“. Tentokrát bude věnována problematice převodu a prodeje nemovitosti, dědickému právu, úpravě soudských vztahů zákonem či radám, na co si dát pozor při jednání s realitní kanceláří. O týden později, tedy v úterý 19. listopadu, se členové Klubu setkají v pastoračním středisku minoritského kláštera, kde jim od 16 hodin bude přednášet Petr Lázníčka na téma „Maroko s dětmi“. V úterý 26. listopadu pak následuje od 10 hodin dopolední exkurze do výroby Slezské tvorby na Sadové ulici 4, kde na návštěvníky čeká výstava České skleněné vánoční ozdoby.

Pravidelné úterní schůzky Klubu doplní v sobotu 30. listopadu celodenní adventní duchovní obnova, kterou v Církevní konzervatoři německého řádu povede otec Marek Večerek na téma Slovo o mši svaté – liturgie.

Napsali o nás

• Dejvice v Charitě

Herec Ivan Trojan, kterého lidé znají jako anděla Petronela z pohádky Anděl Páně, přijel pozdravit zaměstnance a především klienty Charity Opava. Společnost mu dělala jeho herecká kolegyně Klára Melišková, hudebník Matěj Kroupa a tým lidí z Dejvického divadla. Ivana Trojana a jeho doprovod čekal nabitý dopolední program. Po krátkém posezení, při němž ředitel Charity Opava Jan Hanuš seznámil hosty s chodem celé organizace, si herci prohlédli Chráněné dílny sv. Josefa, kterými je provedl vedoucí Tomáš Rychlý. Největší překvapení však návštěvu čekalo v sociálně terapeutické dílně Radost, jejíž zaměstnanci a klienti zazpívali píseň z filmu Anděl Páně s originálním textem.

REGION OPAVSKO,
říjen 2019

Netradiční svatba Aleny a Lukáše: místo květin pro nevěstu potraviny pro potřebné

Pro nezasvěcené to mohl být poněkud překvapivý obrázek. Poté, co si Alena a Lukáš Hendrychovi z Opavy v sobotu 19. října řekli při svatebním obřadu své osudové „ano“, nepředávali gratulanti z řad hostů nevěstě květiny, ale různé potraviny či sprchové gely a spreje. „Kytice je určitě krásná, ale zvadne,“ říká paní Alena. „A tak jsme svatebčanům v pozvánkách vzkázali, ať nám místo květů přinesou něco potřebného pro lidi s handicapem,“ dodává. Tyto svatební dary se pak rozhodli věnovat klientům Chráněného a podporovaného bydlení pro duševně nemocné.

„Byli jsme u nás v Chráněném a podporovaném bydlení ohromně překvapeni hned dvakrát,“ říká Kateřina Víchová, vedoucí tohoto střediska Charity Opava, které poskytuje pomoc lidem s duševním onemocněním. „Poprvé, když nám paní Alena

zavolala a seznámila nás s rozhodnutím chtít místo svatebních květin zboží pro naše klienty, no a podruhé, když nám ho i s manželem minulý týden přivezli. Bylo ho totiž opravdu hodně a bylo to zboží velmi kvalitní,“ dodává s uznáním.

Manželé klientům předali trvanlivé potraviny a pochutiny, které si vzhledem ke své většinou nedobré finanční situaci sami nekoupí, například kvalitní čokolády, oplatky či kávu. A také mnoho luxusní drogerie, například sprchové gely, šampóny

či spreje. „Nečekala jsem, že nám toho hosté přinesou tak mnoho. Bylo to skvělé a máme z toho ohromnou radost, protože vidíme, že lidé jsou opravdu dobří a štedří,“ říká Alena, která spolu s manželem zboží několik dnů po svatbě do Chráněného a podporovaného bydlení také odvezla.

Manželé Hendrychovi mají k sociální problematice blízko. „Vystudovala jsem sociální pedagogiku a mnoho let jsem jezdila na tábor po lidi s mentálním postižením, který pořádala brněnská společnost Úsměv,“ vysvětluje Alena. Letos se ale spolu s Lukášem rozhodli založit společnost Humbaba a začít pořádat tábory pro děti i dospělé s Downovým syndromem či jiným mentálním postižením sami. Ten první se uskutečnil letos o prázdninách v Zálužné a už nyní mají plnou kapacitu zájemců z celé republiky na příští rok.

Tak tedy děkujeme a přejeme na společné cestě životem jen to nejlepší. Ať se Vám Vaše dobrosrdečnost tisíckrát vrátí!

Chráněné
a podporované
bydlení pro duševně
nemocné

Ve Vlašovičkách na zahradní slavnosti vystavili obrazy na téma zrakové postižení

Výstavu obrazů o zrakovém a mentálním postižení mohli obdivovat návštěvníci Zahradní slavnosti, kterou uspořádali v příležitosti svátků svých patronů klienti Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlašovičkách u Opavy. Speciálně pro ně je namalovala Mgr. Aneta Perničková. „Moc jí za to děkujeme, stejně jako celé řadě sponzorů v čele s řeznictvím H+H,“ vzkazuje vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Zuzana Janků.

Vinou nepříliš vydařeného počasí na tradiční slavnost, které začala ve 14 hodin mší svatou slouženou otcem děkanem Janem Czudkem, nepřišlo tolik lidí, jak bývá zvykem. To ale vůbec nevadilo, protože ti, kteří dorazili si mohli v klidu vychutnat koncert hudebního Tria ve zdejší kapli, prožít zážitkový seminář s prezentací pomůcek pro nevidomé nebo nakoupit u stánků charitativních chráněných dílen. O zábavu pro děti se starali klauni Hugo a Kalimero, nebo se děti

mohly svést na poníkovi či vyřadit na skákacím hradu.

O trochu nečekaného vzrušení se nakonec postaral krátký nečekaný deštěk a především poník manželů Melarových, kterého už nejspíše přestalo bavit vozit děti, a tak se rozhodl utéct. Vše ale nakonec dopadlo jako vždy dobře.

„Vlašovičky“ by rády poděkovaly všem sponzorům, kteří napomohli k dobrému průběhu akce. Jsou to obce Služovice a Vlašovičky, společnosti

Globus ČR, Kodex, řeznictví H+H, Bidfood Opava, Moravel, cukrářská výroba Martin Aston, cukrářství Madel, cukrářská výroba Magno-

lia, OPTYS, Mlýn Herber, cukrářská výroba Martina Pudová, pekařství a cukrářství Vašíček a pekárna Král. Děkujeme!

„Těším se na každého z Vás, charitáci jsou má druhá rodina,“

vzkazuje Anna Ekslerová před setkáním k výročí 30 let Charity Opava

„Vždyť už jsem to kdysi všechno řekla,“ reagovala na žádost o rozhovor zakládající členka a první ředitelka Charity Opava RNDr. Anička Ekslerová. Jenže co naplat, k oslavám třiceti let od vzniku opavské Charity, které nás čekají v listopadu, vzpomínání patří. Za tři desetiletí už naši organizací prošlo ohromné množství lidí, a mnozí ze současných zaměstnanců, dobrovolníků či klientů v předrevolučních časech ještě nebyli na světě, nebo byli malými dětmi. Třicet let, které máme za sebou, je už pro ně dávnou historií. Koncem osmdesátých let, uprostřed komunistického Československa, kdy se začaly psát první kapitoly Charity Opava, přitom nikoho ani ve snu nenapadlo, kam až můžeme dojít.

Mohla byste pro Domovník vzpomínat na dobu před listopadem 1989, kdy jste spolu a dalšími ženami založili společenství, které pomáhalo potřebným? Charita Opava se k těmto časům hlásí jako k neoficiálním začátkům svého vzniku...

Pokud to vnímáte tímto pohledem dnešní informační epochy, pak zakladatelkami tohoto společenství byly opravdové křesťanky sestry Anička a Slávka Foldýnovy. My ostatní, vdané i svobodné ženy, jsme prostě v sedmdesátých letech přijaly jejich laskavé pozvání ke každotýdenním společným modlitbám. Takových společenství bylo, pokud vím, v Opavě několik. Ve všech se lidé modlili, zpívali, předčítali a diskutovali o životě s Bohem. Učili se a vzájemně se povzbuzovali ve víře. Musíte se pokusit si představit, že nebyla svoboda (ani tisk a internet), že o náboženství se běžný občan mohl informovat nanejvýš od soudružky učitelky a od lektora na povinném školení, že je to vymírající opium lidstva... No, a v tom našem společenství

jsme se záměrně učily vidět ty potřeby lidí okolo sebe, na které můžeme zareagovat modlitební i někdy konkrétní pomocí. Tak Slávka s Aničkou byly úžasné ochotné tety v početných rodinách, u nás především! Navštěvovaly vozíčkáře v Hrabyni, Olinka Rampáčková uměla sehnat nedostatkové léky, někdy jsme navštívily starou vdovu, uslechly stesky a umyly jí okna... A jiné malé samozřejmě věci, které stále lidé dělají rádi s Ježíšem.

Komunistický režim tehdy neumožňoval jinou než státem organizovanou a povolenou aktivitu. Nebylo to nebezpečné?

Vždyť to byl jen babinec u buchy a čaj! Ale vážně: ovšem že jsme se záměrně ani nevyptávaly, odkud mají učitelky Foldýnovy text papežské encykliky a kdo je ten Josef, který je zkoušel o víkend u horách (teolog Josef Zvěřina). A dost jsem se polekala, když mě jednou večer na mopedu na Kylesšovském kopci stopla hlídka Veřejné bezpečnosti. Naštěstí mi dali pouze dýchat.

A pak náhle přišel listopad 1989 a s ním svobodné časy, kdy už se mohli lidé angažovat podle svého rozhodnutí, aniž by jim hrozila persekuce. Myslíte si, že Charita Opava, která se ihned začala formovat právě z Vaší skupiny, měla právě díky Vaší přechozí aktivitě ihned jasno, co chce v nové svobodné době tvořit?

Jasno bylo, že to má být služba potřebným. „Služba křesťanské pomoci“, osobní a z lásky, ale veřejná a jaksi organizovaná. „Podrobnosti nám Bůh ukáže...“

Počátek devadesátých let byl dobou, kdy se zdálo, že je vše možné, a také se skutečně dalo mnohé dělat. Jak vzpomínáte na hektické začátky Charity Opava?

Úžas nad tím, kolik dobra dřímalo v lidech. Teprve později jsem se učila, že od sebeuspokojení z malého dobrého skutku k milujícímu

srdci, tedy k charitě, vede klikatá strmá pěšina.

Za třicet let vyrostla z malé skupinky žen, které jste byla součástí, velká organizace, která má dnes 14 středisek, zaměstnává na 260 lidí a jen za uplynulý rok posloužila více než čtyřem a půl tisícům klientů. Napadlo Vás před třiceti lety, že jste u začátku něčeho tak velkého a důležitého?

Ani náhodou.

Sledujete stále dění v Charitě Opava? Co se Vám líbí, a co už třeba méně?

Přečtu si ráda Domovník a děkuji za něj. Jsem vděčná, že Charita Opava má stále také lidi s tím milosrdným srdcem. Občas prosákne, jak i zde bohužel někteří zaměstnanci podléhají tlaku špatně pochopeného zákona o sociálních službách... A místo osobní láskyplné služby se schovávají za papírování.

Potkáváte se stále se svými kolegyňmi z oněch začátků, s oněmi „matkami zakladatelkami“, jak Vás dnes v Charitě Opava s úctou říkáme?

Škoda, že osobně velmi zřídka, my jsme se odstěhovali daleko, a stárneme. Ale jsme stejně spojeni v duchu. Obdivuji skupinku Klubu svaté Anežky, že stále dobrovolně slouží.

Za několik dnů chystáme velké setkání bývalých i současných zaměstnanců, kteří Charitě Opava pobývali posledních třicet let. Přijdete se mezi nás podívat? A na koho se těšíte?

Těším se! Řekněte jméno a já vykřiknu: Ano, na ni, na něho taky! I když si nejspíš hodně jmen k obličejům už sama nevybavím. Ale všichni charitáci jsou moje druhá rodina. Děkuji, že jste si dali tu práci s pozváním všech.

winter edition
Hradecký

SLUNOV RAT

Velká dvorana Státního zámku
Hradec nad Moravicí

Dvoudenní permanentka: 349,-
pátek: 199,-
sobota: 279,-
+ množstevní slevy
5+1 a 8+2 zdarma

JAN SPÁLENÝ
& ASPM

HOU PACÍ KONĚ

HELEMESE

STINKA & KAPELA

BÁSNÍŘKA HELA JOMBÍKOVÁ

8 | 11 | SLAM POETRY WOMAN

9 | 11 | 2019

Složili jsme se paní Hele Jombíkové na vozík

Návštěvníky zimní edice festivalu Hradecký slunovrat čeká v sobotu 9. listopadu ve Velké dvoraně zámku v Hradci nad Moravicí vedle ohlášených vystupujících jedno překvapení navíc. Vedle legendárního muzikanta Jana Spáleného a skupin Houpací koně, Helemese a Stinka a kapela se zde se svými verši představí také básnířka Helena Jombíková. Přijet bude moci díky tomu, že se jí publikum Hradeckého slunovratu spolu s příznivci Charity Opava ve velmi úspěšné crowdfundingové sbírce složili na elektrický invalidní vozík.

Paní Hele trpí progresivní chorobou, která jí stále častěji upoutává na invalidní vozík. Se svou nemocí bojuje velmi statečně a píše o tom básně, které před časem vyšly v knižce „No tak mám diagnózu“. Finanční sbírka s mottem „Umožňujeme paní Hele přijet na Hradecký slunovrat“ odstartovala 2. září

v 18 hodin. Charita Opava a tým festivalu Hradecký slunovrat se spolu s paní Helou sešli v restauraci U Jabloní a napjatě sledovali, jak na účet přicházejí první peníze. Ale ani největší optimisté nepředpokládali, že potřebných 73 tisíc korun se podaří vybrat již za osm dní!

„Hradecký slunovrat a Charita Opava mají neuvěřitelně skvělé fanoušky a sympatizanty, protože až do konce sbírky toto pondělí se vybralo přes sto tisíc korun, což paní Hele navíc umožní dokoupit si k vozíku různé příslušenství i vyrazit do lázní,“ pochvaluje si ředitel Hradeckého slunovratu Václav Müller, který sám patří mezi dlouholeté sponzory Charity Opava.

Helena Jombíková tedy na zimní edici Hradeckého slunovratu přijede na novém elektrickém vozíku, aby publiku přečetla své verše a také poděkovala za úžasnou pomoc, kterou jí přinesla tato společná akce Hradeckého slunovratu a Charity Opava. Kromě starších básní si připraví také několik čerstvých. Jejich první ochutnávku si mohli v září poslechnout účastníci koncertu jihoafrického bluesového muzikanta Geralda Clarka, před jehož vystoupením pro Hradecký slunovrat paní Hele všem velmi srdečně a emocionálně poděkovala a přečetla svou novou básně „Druhý dech“.

Sbírku POZVĚME PANÍ HELU NA HRADECKÝ SLUNOVROT podpořilo na Startovači celkem 97 lidí a institucí, dohromady se vybralo 101.436 korun, což je 138 % potřebné částky. Generálním partnerem akce se stali Ing. Oldřich Řeháček a JUDr. Hana Řeháčková. Děkujeme!

OBČANSKÉ JUDO

• Jsem na dně

Bydlím sám, nemám ženu ani děti. Můj život je o nic.

Už na to беру léky, chodím k psychiatrovi, ale nemá to smysl. Mám perfektní obvodáčku, ta se mnou vždy prohodí delší řeč a zajímá ji, jak se cítím. Je jediná, na koho se můžu obrátit. Ale nemá na mě čas pořád, má své pacienty. Takže mám psychiatra a ji a stejně jsem neschopný dát se dohromady. Nikdy jsem nevěřil, že budu přemýšlet o sebevraždě. Ztratil jsem vůli žít. Jsem beznadějný případ? Na koho se ještě můžu obrátit? **Leo**

Představuji si, jak těžké je psát o myšlenkách na sebevraždě. Ještě těžší musí být zvládnání pocitů, které v sobě nosíte. Zoufalství, frustrace, možná i vztek, beznaděj. Přesto je dobré zkusit dát šanci ještě jiným řešením, které možná v posledních dnech nedokážete vidět. Není pochyb, že prožíváte náročné období. Z vašeho textu cítím, že ztrácíte naději a máte pocit, že jste již zkusil vše. Přesto vás chci ocenit za sílu, se kterou dál hledáte cestu, jak z toho ven. Existují situace, ve kterých potřebujeme pomoc druhých. Vy svou situaci aktivně řešíte – docházíte k psychiatrovi. Pokud máte pocit, že předepsané prášky vám nepomáhají, nebojte se to sdělit lékaři. Jen tak může opětovně nasadit účinnější léčbu. Co mě velmi zaujalo, je váš vztah s obvodní doktorkou. Myslím si, že je moc fajn mít někoho, komu můžete svěřit své problémy a „vypovídat se“. Z toho soudím, že po rozmluvě s ní se cítíte lépe. Napadá mě, zda nezkusit zvážit návštěvu psychologa, případně psychoterapeuta. Tím vlastně odpovídám i na vaši závěrečnou otázku. Psycholog je odborník, který vám dá prostor sdělit vše, co vás trápí a poskytne oporu, která je pro vás tolik potřebná. Ne vždy však mohou mít odborníci volný termín ihned. Pro překonání tohoto vašeho náročného období se tak můžete s důvěrou obrátit i na nás, např. tím, že se můžete zastavit osobně i na našem středisku. Naše služba je poskytována zdarma.

Tereza ZÁVADSKÁ,
Služba krizové pomoci Fénix

Ohromný zájem o dětskou burzu

Jako malé retro z časů, kdy ještě fungovalo mateřské centrum Charity Opava Neškola, to vypadalo ve středu 16. října v pastoračním středisku minoritského kláštera na Masarykově třídě v Opavě. Dopoledne se tam totiž za velkého zájmu prodávajících i kupujících maminek i jejich dětí konala burza dětského oblečení.

Ze zboží prodávajících maminek, kterých se sešlo dvaadvacet a zcela obsadily prodejní místa, si přišlo vybrat více než sto kupujících. Ke koupi bylo nejen oblečení, ale

také mnoho hraček, sedačky a další dětské zboží. Vstup na burzu byl zdarma a mnohdy z maminek ocenily také službu hlídání dětí v herně s dozorem i kočárků v pří-

stupové chodbě kláštera.

Oblíbené burzy dětského oblečení pořádalo mateřské centrum Neškola dvakrát ročně až do svého uzavření v prosinci 2016. Letos se bývalá vedoucí Neškoly Svata Bláhová rozhodla tradici jednorázově připomenout v březnu v rámci celoročního připomínání kulatého výročí Charity Opava pod názvem „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“. Pro velký zájem a poptávku maminek nakonec přidala i burzu podzimní. A zájem a spokojenost opět předčil očekávání. „Mezi návštěvníky burzy bylo i tentokrát mnoho maminek, které kdysi chodily do Neškoly,“ říká. „A maminky se opět ptaly, zda budeme v této obnovené tradici pokračovat i příští rok,“ dodává Svata Bláhová. Tak uvidíme...

Burza mohla proběhnout v prostorách minoritského kláštera díky vstřícnosti jeho představeného otce Stanislava. Děkujeme!

••• Krátce

• Opět v našich zástěrách

Už podruhé v letošním roce proběhne celonárodní Sběrka potravin, kterou organizuje Česká federace potravinových bank ve spolupráci se Svazem obchodu a cestovního ruchu a Asociací společenské odpovědnosti.

Uskuteční se v sobotu 23. listopadu a její koordinátoři na mnoha místech republiky na sobě budou opět mít speciální zástěry s logem sbírky, které vytvořily Chráněné dílny sv. Josefa. Potravin, které se vyberou, nejsou určeny pro Charitu Opava, ale pro potřebné z jiných organizací. Potravinové sbírky pro naše klienty pořádají jednou ročně studenti Slezské univerzity v Opavě a také v rámci tzv. Postní almužny občané Vrbky a Služovic.

••• Prání

• Listopadoví oslavenci

K listopadovým oslavencům z řad Chráněných dílen sv. Josefa patří Danuška Černá, René Kostřica, Lidka Slaniová a Irena Chamulová.

Všem přejeme všechno nej, ať máte život veselej, starosti hodte za hlavu a mějte skvělou náladu.

Do dalších let pevně zdraví, štěstí, pohodu a Boží požehnání.

Kolektiv Chráněných dílen sv. Josefa

••• Listárna

Vaší práce si velmi vážím

Dobrý den,

chtěla bych velmi poděkovat všem pracovníkům Charity Opava za pomoc při péči o mého otce, pana Antonína Režnara, v poslední fázi

jeho života. Vaší práce v projektu jak pečovatelské, ošetrovatelské tak i hospicové péče si nesmírně vážím.

Hodnotu Vaší práce si člověk bohužel plně uvědomí až ve chvíli, kdy chce svému blízkému dopřát důstojný odchod ze života v domácím

prostředí.

Kvalita Vaší práce mě vedla k rozhodnutí podpořit hospicovou péči finančním darem. S přáním hezkého dne

Jana DOHNALOVÁ

Pište nám! Popřejte svým kolegům a spolupracovníkům!

Listárna zpravodaje Domovník je určena Vaším názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

••• Informace, společnost

• Připadali jsme si jako národní buditelé

Účastníci III. diecézního setkání z Klubu sv. Anežky: Marie Smolková - vedoucí klubu, Anna Foldynová - spoluzakladatelka CHO a bývalá vedoucí knihovny křesťanské literatury, Marie Kleinová - vedoucí skupiny pletarek obvažů pro malomocné, Marie Laifertová - nepostradatelná zajišťovatelka pohoštění při schůzkách. Karel Klein - organizátor zájezdů, Jan Strak - KAPR, kamarád rádia Proglas a TV NOE. Odborník na ozvučení akcí. Maruška Gilíková - pracovnice CHO, P. Jan Larisch, Th.D. - ředitel diecézní charity ostravsko - opavské. (Z pracovního týmu chybí spoluzakladatelky CHO RNDr. Olinka Rampáčková, první vedoucí klubu a Ing. Marie Matyášková.)

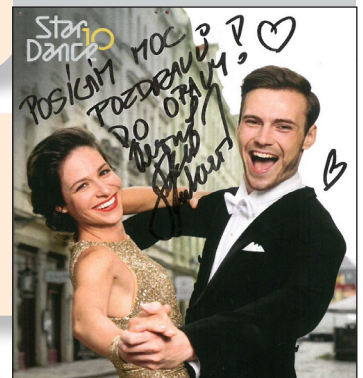
Nedávno proběhlo v třebovické orlovně v Ostravě III. diecézní setkání dobrovolníků charit. Zúčastnili jsme se ho i my, dobrovolníci z pracovního týmu Klubu sv. Anežky. Část programu tvořila svědectví na téma: „Proč jsem dobrovolníkem?“ Spoluzakladatelka Charity Opava Anička Foldynová zavzpomínala. Po roce 1968 se scházela se skupinkou věřících žen. Modlily se a nábožensky se vzdělávaly a toužily plněji žít své křesťanství. Pomáhat potřebným. Pod vedením RNDr. Aničky Ekslerové skupina založila Středisko vzájemné pomoci. Z něho v roce 1989 vyrostla Charita Opava. Mé vzpomínky byly o patnáct let mladší. Po ukončení evropských projektů „Rozšíření charitních služeb na venkově pomocí sítě dobrovolníků,“ D1 a D2 jsem se i já rozhodla zařadit se mezi dobrovolníky. Jako koordinátorka dobrovolníků na venkově jsem ty venkovské v obcích dva roky vyhledávala, bylo jich více než 70. S RNDr. Olinkou Rampáčkovou, spoluzakladatelkou Charity, jsme kontaktovaly starosty a kněze. Nesčetněkrát jsem slyšela její nadšená slova o poslání Charity. Připadaly jsme si jako národní buditelé 19. století. Výsledkem projektů bylo nejen rychlejší rozšíření charitních služeb na Opavsku, ale i založení 15 klubů seniorů v obcích. Projekty skončily. Skončily oddělené schůzky venkovských dobrovolníků. Někteří byli přičleněni ke skupině opavských. A já cítila povinnost zůstat jim věrná. Sdíleli své klubové nadšení. Přenášelo se to. V listopadu 2006 byl při Charitě Opava založen Klub seniorů. V současnosti činnost klubu zajišťuje sedmičlenný pracovní tým. Akce probíhají vždy v úterý. Seniori se mohou setkávat s vrstevníky a naplňovat svůj volný čas smysluplnou činností. Jsou informováni o dění v Charitě. A myslím si, že přispívají i k šíření jejího dobrého jména. Někteří provádějí dobrovolnickou činnost ve stacionáři, v knihovně, zúčastňují se Tříkrálové sbírky atd. Děkujeme Charitě, že jsme se mohli diecézního setkání zúčastnit. Jsme jí vděční za přízeň, kterou klubu věnuje.

Marie SMOLKOVÁ

••• Krátce

• Fandíme Veronice!

V Mezi herci Dejvického divadla, kteří v čele s Ivanem Trojanem koncem září navštívili Charitu Opava, měla být původně také Veronika Khek Kubařová. Den předtím se však po opavském představení hry Zásék dověděla, že musí ještě ten večer odjet do Prahy. „Moc mne to mrzí, ale až skončí soutěž Star Dance, určitě to napravím a do Opavy za Vámi přijedu,“ vzkázala do Charity Opava. Veronika Khek Kubařová, která v desátém ročníku taneční soutěže Star Dance tančí s Dominikem Vodičkou, tak alespoň do Charity Opava poslala podepsanou fotografii. „Posílám moc pozdravů do Opavy,“ píše sympatická herečka a Charita Opava má jasno: Ve Star Dance fandíme Veronice Khek Kubařové!

• Koledníci v aquaparku

Přesně 107 malých i velkých koledníků dorazilo v pátek 18. října večer do Aquaparku v Kravařích. Koupání zdarma pro ně bylo připraveno jako další z mnoha odměn za jejich pomoc v letošní Tříkrálové sbírce. V letošní Tříkrálové sbírce se při lednovém koledování vybralo 2.326.492 korun. Tyto peníze již slouží nemocným seniorům a pacientům v terminálním stádiu, kterým Charita Opava pomáhá v domácím prostředí, ale také umožňují zaměstnávat lidi, kteří jsou znevýhodněni vinou různých handicapů. Těžký osud pomáhají zmírnit také osobám s mentálním a duševním onemocněním či osobám s mentálním a zrakovým postižením. V Charitě Opava již ale běží naplno přípravu na Tříkrálovou sbírku 2020. A je jisté, že při ní opět můžeme spoléhat na pomoc mnoha koledníků, kteří si přišli užít koupání v kravařském aquaparku.